

El conflicte inevitable

Dg, 8/11/2020 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

La cita té una gran incidència. El papa Francesc en la recent encíclica *Fratelli tutti* reflexiona sobre el conflicte inevitable en el setè capítol que versa sobre camins de trobada. En el núm. 240 esmenta un fragment de l'encíclica *Centesimus annus* del papa Joan Pau II, que diu: «L'Església sap molt bé que, al llarg de la història, sorgeixen inevitablement els conflictes d'interessos entre diferents grups socials i que, davant d'ells, el cristià moltes vegades s'ha de pronunciar amb coherència i decisió.» Però, què passa quan hi ha cristians en tots dos bàndols del conflicte? Doncs que sorgeix amb força la temptació de l'abstenció o de l'equidistància. Sovint, la fragmentació que origina el conflicte té més força que la unitat impulsada per la fe. Es parla de la dimensió profètica de la vida cristiana, però, quan s'exerceix com a tal? Anunci i denúncia van de la mà, però en comptades ocasions.

La cultura de la postveritat desconfia de la raó i s'alimenta de les emocions. La veritat deixa d'interessar i el diàleg se'n ressent. La societat s'immobilitza perquè la ruta està plena de línies vermelles. Les persones queden encotillades i presoneres, incapaces de trobar camins de trobada.

El problema de fons no és que el conflicte sigui inevitable, sinó que sigui insoluble. Dos conflictes greus en la nostra societat són la polarització política i el problema territorial. Tots dos afecten de manera clara prioritats com les atencions sanitàries, la desocupació laboral, etc. Quan els conflictes d'interessos, per exemple, es produeixen en els dos conflictes greus abans esmentats, com pot un cristià pronunciar-se amb coherència i decisió? La seva veu ha de parlar en solitari o s'ha d'articular de manera coral? En un context així, la jerarquia s'ha de pronunciar o no davant d'aquests fets? Mentrestant, la situació es degrada tant que cada vegada sembla menys viable la tornada a la racionalitat i els camins de trobada apareixen dinamitats. L'abús de poder produeix asfíxia, però qui té més poder té més responsabilitat.